

Ina gasetta svizra festivescha

«L'Hebdo» cumpara a Losanna dapi traís decennis

■ (gsc) Ils 11 da settember 1981 ha la chasa editura Ringier mess ad ir dus magazins emnils, in germanofon ed in romand. Da «L'Hebdo» spetgav'ins pauc gudogn; ins leva al finanziar cun «les bénéfices mirifiques» da «Die Woche». Ma «l'homme propose et Dieu dispose», di il proverbi. «Die Woche» na datti daditg betg pli, ma «L'Hebdo» (www.hebdo.ch) ha gist publitgà in «numéro d'anniversaire» entitulà «Les années qui ont changé la Suisse» ed uschè multifar ch'ins na po simplamain betg al resumar. I suonda insaquantas ivetas or da sias 264 paginas.

Ils progress cuntanschids

Michael Ringier, tschintgavla generaziun da la gruppera editura, commentescha: «Tuttas gassetas ston oramai sa fundar sin la qualitat professiunala da lur cuntegn. Internet derasa l'infurmaziun dapertut (...). Quai sforza las gassetas a sa sfadiar da porscher ina plivalur spiertala adina pli auta (...). In artigel stampà sin palpìri pon ins anc adina leger pli tgunsch ch'al moni-

tur. Sin ina pagina pon ins identifitgar en in amen quai ch'interessa» (p. 62). Lura declera Christophe Passer co che la Svizra è sa midada en quels traís decennis: «Dal 1981 envilgiav'ins la Svizra; lezza sa resguardava sezza sco in model» (p. 28). Dus buns spierti da la regiun dals traís lais (Bienna, Murten, Neuchâtel) èn naschids en citads arabas nua ch'ins discurra betg franzos. L'emprim era Nicolas Hayek (1928–2010) da Bairut: «A l'entschatta dals onns otganta gievi mal cun l'industria da las uras en Svizra. Questa è uss [grazia a Hayek] il pajais per excellenza da las uras da luxus sco era da las favurailas sco Swatch» (p. 30). Nelly Wenger (*1955 a Dar el Baida/Casablanca), scheffa d'Expo 02, ha «persvas la Svizra ch'ella exista propri» (p. 32). La perseveranza da la Tessinaisa Carla del Ponte, «procuratura da la Dreitgira penala internaziunala per l'antieriura Jugoslavia» (p. 32) è stada decisiva per ils success cuntanschids da lezza instituziun. Nossas viafiers astgan esser loschas da quels traís decennis: «Projects gronds (Rail

2000, lingias novas tras las Alps), modernisaziun da vaguns e locomotivas» (p. 30). Ins n'astga betg emblidar in acquist social: «Il plaz da las dunnas en la sociedad monta anc adina in cumbat, ma è sa midà en la dretga direcziun (...). I vegn adina pli evident ch'i dat cuseglieras federalas; ma ins sto anc adina cuntascher bler en l'administraziun e l'economia privata» (p. 37). «In exempli da perfecziun svizra (...) cun l'eleganza dal moviment» (p. 34) reprehenta per l'autur il campiun da tennis Roger Federer.

Amez l'Europa

Ma «L'Hebdo» na vesa betg mo progress en Svizra tranter 1981 e 2011. «Dapi la fin da la Segunda guerra mundial han ins bajegià l'Europa sco ina fiera basada sin l'interdependenza. Quai ha l'emprim francà ina pasch nova. L'explosion jugoslava, succedida ordaifer la Cuminanza europeica, la giustifitgescha tant pli (...). Ma la stad 1992 ha slargià nunspetgadament il foss tranter la Romandia, disada d'esser minoritaria, e la Svizra alemana che temeva da vegin minoritaria en ina cuminanza pli gronda (...). Ils 6 da decembre han 50,3% da votantas e votants ditg 'na' (...). Ins ha manchentà il tren (...). La Svizra ha pers dapli che mo in bigliet en il vagun europeic da seconda classa (...). Jean-Pascal Delamuraz, um da stadi clervesent, ha declarà: 'Quai è ina dumengia naira per l'economia svizra, per il futur da las plazzas da lavur en noss pajais (...) e per nossa giuventetgna' (pp. 32 e 34). L'autur descriva lur ils progress da la xenofobia populista: «Ils esters, ils criminals esters, ils murdieus, ils muslims, (...) adina tschels èn la culpa» (p. 34).

«Il refus da temair»

Il schurnalist Jacques Pilet, fundatur da «L'Hebdo», descriva la crisa actuala: «Las

bancas grondas admoneschan ils stadis e pretendan ch'i dettian lur sang per restituir emprests smesirads (...). Il sistem mundial da finanzas è profundamain lavagà (...). Ins sto temair conflicts tranter stadis (...) che pudessan manar ad ina guerra fraida u schizunt chauda (...). Ma la politica po anc gidar. L'Europa sa dat fadia plaun a plaun, dentant en la dretga direcziun, vers ina cooperaziun tranter regenzas, dapli disciplina finanziala, dapli controlla da las bancas (...). I vul temp, ma igl è realistic da sperar ch'i reusseschia (...). Sche l'Union europeica vegn pli flaivla, po'la mo ir en tocs, cun sruaivels donns economics ed auters (...). Ma ella posseda uschè blers trumfs sco era deblezzas. Ella sezza n'ha nagiun daivet. La Germania ed auters stadis commembres han economias saunas ed empermettentas (...). Il talent europeic po triomfar, perquai ch'ils gigants dal mund n'en betg uschè ferms sco ch'ins crai (...). La Svizra è adina stada abla da s'adattar a las transformaziuns da ses conturns (...). Il siemi da l'isolaziun na po betg resister a la realitat. Quai avainsa gist vesì cur ch'ins ha fixà il pretsch dal franc tenor quel da l'euro, davairas ina mesira necessaria (...). Ins vegn adina dapli conscient ch'i vul ina vieuta» (pp. 64–65). En paucas emnas ve-sainsa co ch'i va vinavant. En mintga cas sa fida Pilet da la Germania «che n'exploitescha betg l'anguscha: Quai fan ses vischins franzos e svizzers (...). La Germania ha emprendi a disfidar da las emozions collectivas (...). Quai deriva dal realissem economic, da la memorgia istorica, dentant era da l'evoluziun sociala. La giuventetgna tudestga viagia, studegia, lavura en pajais esters (...). Dal 2010 èn 141 000 Tudestgs emigrads, ma questa cifra chala. 22 000 èn ids en Svizra e 9000 en Pologna» (p. 114). Dalonder il titel da Pilet: «Il refus da temair.» In tal refus giavischass el era per la Svizra, già per ils 23 d'october.

La gasetta «L'Hebdo» festivescha l'anniversari da 30 onns.